Κύ-ρι- ε, ὁ τὸν Λη-στὴν συν- ο- δοι-πό-ο-ρον λα- α-βών, τὸν ἐν αἴ-μα-τι χεῖ-ει-ρας μο- λύ- υ- υ- να-α-α-αν-τα, καὶ ἡ- μᾶς σὺν αὐ- τῷ κα- τα- ρί- θμη-η-σον, ώς ἀ- γα-θὸς καὶ φι- λά- α- αν- θρω-ω- ω- ω-πος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖ-ρε ἡ δι' ἀγ- γέ- λου, τὴν χα-ρὰν τοῦ Κό-σμου
δε- ξα- μέ- νη, χαῖ- ρε ἡ τε-κοῦ-ου-σα, τὸν Ποι-η-τήν σου
καὶ Κύ-ρι-ον, χαῖ-ρε ἡ ἀ- ξι- ω- θεῖ-σα γε-νέ-σθαι,
Μή-η-τηρ Χρι-στοῦ-ου τοῦ Θε-οῦ. ΜΠ 7/221